

lobce při jízdě na kole, i žalovaný šofér jako řidič silostroje dopustili bezprostředně před škodnou událostí nedbáním patřičné opatrnosti a rychlou jízdou trestného jednání. Tím jest otázka zavinění žalobceva i žalovaného šoféra ve smyslu §§ 1297, 1299 obč. zák. vyřešena závazně v kladném smyslu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání, mimo jiné z těchto

důvodů:

Ani s hlediska dovolacího důvodu § 503 čís. 4 c. ř. s. nelze dovolatelům přisvědčiti. Neboť procesní soud je vázán podle § 268 c. ř. s. obsahem odsuzujícího nálezu soudu trestního jen, pokud se týká skutkové podstaty onoho trestného činu, pro nějž se odsouzení stalo, a komu je dlužno přičísti. Žalovaný Josef S. byl odsouzen jen pro přestupek § 431 tr. z., k jehož skutkové podstatě nepatří příčinná souvislost mezi jeho jednáním neb opomenutím, a mezi těžkým tělesným poškozením žalobce. Ta patří jen ke skutkové podstatě přestupku § 335 tr. zák. a trestní odvolací soud se zabýval otázkou příčinné souvislosti a dospěl k závěru, že jí tu není, proto, by odůvodnil, že trestný čin Josefa S-a nelze podřaditi pod skutkovou podstatu přestupku § 335 tr. zák., jinými slovy řečeno k osvobození od tohoto přestupku, což ovšem vzhledem k ustanovení §§ 262, 447 tr. ř. se ve výroku trestního nálezu nevyjádří. Týká se proto zjištění trestního odvolacího soudu o příčinné souvislosti osvobozující části rozsudku, kterouž procesní soud není vázán.

Čís. 12178.

Manželka, domáhající se zatímní výživy podle § 5 zákona ze dne 16. prosince 1930, čís. 4 sb. z. a n. na rok 1931, musí osvědčiti, že má nárok, by jí manžel poskytoval výživné v penězích mimo domácnost.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1932, R I 990/32.)

Manželka zažalovala manžela o placení výživného měsíčních 500 Kč a zároveň navrhla proti němu povolení prozatímního opatření k zajištění nároku na výživné měsíčních 500 Kč. Soud první stolice prozatímní opatření povolil. Rekursní soud zamítl návrh na povolení prozatímního opatření. Důvody: Podle § 5 zákona ze dne 16. prosince 1930 čís. 4 sb. z. a n. z roku 1931, kdo se domáhá, by soud stanovil nárok na výživu, výchovu nebo zaopatření nebo plnění z něho jdoucí, může navrhnouti proti zavázanému k zajištění dávek, splatných v jednom roce, zatímné opatření podle § 379 a násl. exekučního řádu, aniž je mu třeba prokázati listinou pohledávku a osvědčiti, že by se jinak dobytí dávek zmařilo nebo značně ztížilo. Takovéto prozatímní opatření navrhuje žalobkyně, domáhajíc se žalobou proti svému manželovi placení výživného 500 Kč měsíčně. Podle § 91 obč. zák. má manželka nárok na slušnou výživu podle jmění manželova, ovšem zásadně ve společné domácnosti a jen na naturální výživu, pokud je to možné. Osvědčila-li manželka, že je ohrožena, má nárok, by jí manžel platil výživné (§ 382

čís. 8 ex. ř.). Manželka tedy musí osvědčiti ohrožení a příjmy manželovy. V tomto případě žalobkyně osvědčení neprovedla a proto není ještě rozhodnuto, zdali žalovaný je podle § 1 cit. zákona právně zavázán své manželce platiti výživné nebo prozatímní výživné v penězích a v jaké výši.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc rekursnímu soudu, by o ní znovu rozhodl.

Důvody:

Rekursní soud zamítl návrh na povolení zatímního opatření proto, že manželka musí mimo jiné osvědčiti, že má nárok na to, by jí manžel poskytoval výživné v penězích, mimo svou domácnost, což žalobkyně v souzeném případě však neučinila. Důvod ten neobstojí, protože navrhovatelka v žalobě, která tvoří s návrhem na povolení zatímního opatření zřejmě jednotný celek, nabízí o okolnosti, že žalovaný opustil již rok před podáním žaloby bezdůvodně společnou domácnost a že neposkytuje své manželce žádné výživné, důkaz spisy téhož soudu č. j. Ck VII a 483/32, tedy osvědčení vhodné podle § 274 c. ř. s. a § 78 ex. ř. Jelikož rekursní soud oněch spisů k osvědčení nepoužil, zůstalo řízení kusé, věc se nestala zralou k rozhodnutí dovolacím soudem a proto bylo napadené usnesení rekursního soudu zrušiti.

Čís. 12179.

Nepodal-li vymáhající věřitel proti usnesení, jímž byly zlaté hodinky povinného vyloučeny z exekuce, recurs, nýbrž učinil-li návrh, by byl nařízen opětný výkon mobilární exekuce zabavením těchto zlatých hodinek, uváděje, že povinný k informaci o čase nepotřebuje zlaté hodinky, a že jest ochoten dáti mu jiné dobře jdoucí spolehlivé hodinky, kteroužto ochotu nevyslovil ve svém vyjádření o návrhu povinného na zrušení exekuce, nelze tomuto novému návrhu vymáhajícího věřitele vyhověti.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1932, R I 1031/32.)

Návrhu vymáhajícího věřitele, by byl povolen opětný výkon exekuce s tím, by byly dlužníku zabaveny zlaté hodinky, místo nichž mu předá vymáhající věřitel jiné hodinky dobře jdoucí, soud první stolice nevyhověl. Rekursní soud návrhu vyhověl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Usnesením exekučního soudu ze dne 6. června 1932 bylo návrhu dlužníka na zrušení exekuce vyhověno i ohledně zlatých hodinek. Usnesení to bylo podle zpátečního lístku doručeno právnímu zástupci vymáhající strany dne 23. června 1932. Vymáhající strana nepodala proti tomuto usnesení recurs, nýbrž učinila návrh, by byl nařízen opětný vý-